

TE WATER IN DE DOURO

Hoe mooi kan ontwaken zijn? Met uitzicht op de Portugese Douro-vallei is wakker worden in elk geval moeilijk te overtreffen. Daarna: de berg op om het werelderfgoed te inspecteren, varen, zwemmen en natuurlijk aan de Portugese wijn.

Tekst Tineke Zwijgers Foto's Dorien Koppenberg

Hoe ruig de bergen ook zijn en hoe heftig de rivier de Douro zich door de uitgesleten kloven perst, de vallei van de 'gouden rivier' is vooral een vriendelijk gebied. Dat komt door de wijngaarden op de zonnige hellingen en de witte quintas (landhuizen) waar bezoekers altijd welkom zijn. En de gezellige wijndorpen aan de rivier, met hun bars, restaurants en *barcos rabelos*, houten schepen waarmee de portwijn traditiegetrouw naar de havenstad Porto (in het noordwesten van Portugal) werd verscheept. Tegenwoordig kun je er zelf mee varen.

TERRASHELLINGEN

Onder het motto: 'hoe hoger je komt, hoe weidser je kijkt' wandelen we na het ontbijt het pad op achter Quinta de Santo Antonio, richting de bovenste richel. De terrassen langs de steile rivieroever zijn smal, soms niet breder dan een uitgestrekte arm, waardoor de druivenpluk er met de hand plaatsvindt. Zo gaat het hier al eeuwenlang en een deel van het gebied is daarom uitgeroepen tot Unesco Werelderfgoed. De klim vordert traag, we staan steeds stil om achterom te kijken. De laaghangende bewolking lost langzaam op en boven ons piepen de eerste zonnestralen boven de berg uit. We lopen door tot we voor enkele ruwstenen schuren staan, een wit dorpje op de achtergrond, en keren terug naar de quinta. Het is tijd om verder te gaan, maar niet voor we een kijkje hebben genomen in de huiskapel van de heilige Antonius.

DOEN!

Tineke Zwijgers (journalist) en Dorien Koppenberg (fotograaf) maken reisreportages en reisgidsen. Ook hebben ze een wandelsite: www.wandelingen.info.

TAPAS EN WIJN

Langs de Douro rijden we oostwaarts. Hoe dichter je bij Spanje komt, hoe smaller de kloof wordt en hoe woester het water zich er doorheen perst. We lezen over het lot van de Engelse portbaron Joseph James Forrester, wiens boot hier in 1862 kapseisde. De baron werd door zijn, blijkbaar zware, geldbuidel direct de diepte ingetrokken en kwam niet meer levend boven. De dames in zijn gezelschap overleefden de schipbreuk wel, drijvend op hun hoepelrokken. De Douro is er nu getemd met een dam en >>>

daarom kunnen wij gerust een duik nemen, vanaf een steiger bij Foz do Tua. Voor de lunch houden we halt bij het eenvoudig ogende eethuis Segredos do Douro, tegenover het treinstation van Pinhão. Zodra de kastelein een bordje met opvallend smakelijke tapas op tafel zet en de lokale wijn in de glazen fonkelt, weten we dat we goed zitten. Na het eten bewonderen we de tegeltableaus met romantische wijntaferelen op de stationsmuren en dalen af naar de rivier. Hoog tijd om het water op te gaan. We kunnen zelf op pad met een kajak, maar kiezen toch voor een tochtje met een traditioneel houten schip. Een stuk verstandiger, want na een maaltijd met wijn in de Douro-vallei kun je je beter laten varen.

PRAKTISCH

Bij Porto mondt de Douro uit in zee en de stad is een goede basis voor een tocht op of langs de rivier. Met de trein bijvoorbeeld, die je dicht langs het water naar leuke wijnstadjes en

-dorpen als Peso da Régua en Pinhão brengt. Scheep gaan in Porto kan ook. Voor een boottocht op de Douro, van 50 minuten tot een dag, kun je terecht bij Cruzeiro das 6 Pontes (www.douro.com.pt). In de vallei zelf zijn rondvaarten mogelijk in onder meer Pinhão. Pipadouro biedt rondvaarten van circa twee uur, met een glas wijn of port. Je kunt ook vanaf vier personen terecht voor een tochtje op maat, al dan niet met maaltijd of proeverij en het is zelfs mogelijk om op een schip te overnachten (B&B). Kijk voor tijden en prijzen op www.pipadouro.pt. Een sfeervol tochtje met een traditioneel schip, de rabelo, maak je via Magnifico Douro: www.magnificodouro.pt.

DROMEN TUSSEN DE WIJNSTOKKEN

Alles ademt wijn op de quinta van de gebroeders Almeida: de wijnvelden rond het huis op de hellingen boven de Douro, de historische zwart-witfoto's van de druivenpluk in de lobby en zelfs de shampoo en douchegel zijn gemaakt op basis van druiven. Toch wordt hier geen wijn meer gemaakt, vertelt Carlos Almeida. "Een quinta in de buurt verwerkt onze druiven en wij concentreren ons op het ontvangen van toeristen." Dat ze dat op Quinta de Santo António goed doen, blijkt wel uit de lovende reacties van gasten online. En ook wij voelen ons er thuis. Dat wil zeggen, nadat we eerst de smalle weg met haarspeldbochten naar het huis hebben bedwongen. Vanaf € 95 voor twee personen met ontbijt (www.quintasantoantonio.pt).

